

Sygn. akt V U 239/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 6 listopada 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie.

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt: VU 239/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 listopada 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpoznaniu wniosku A. S. z dnia 13 października 2015 r., odmówił prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu, powołując się na art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (dalej: „ustawa emerytalna”), organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dokumentów, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia. ZUS wskazał też, że do podstawy wymiaru świadczenia w roku 2007 przyjęte zostało wynagrodzenie w kwocie 2.499,16 zł, a w roku 2008 w kwocie 3.242,62 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca A. S., domagając się jej zmiany i ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. Podniósł, że wysokość jego emerytury powinna być obliczona z uwzględnieniem jego zarobków z lat 1975-1978 w wysokości 2.800 zł miesięcznie i 420 zł z tytułu premii 15 %, zgodnie z zaświadczeniem Rp-7 z dnia 16 września 2015 r. Twierdził nadto, że zgodnie z zeznaniami podatkowymi, jego wynagrodzenie roczne za rok 2007 wynosi 16.298,52 zł, a za 2008 r. 15.524,08 zł.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy wyjaśnił sposób wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia za rok 2007 i 2008, a nadto wskazał, że wydając decyzję z dnia 02 września 2015 r. dokonał przeliczenia

emerytury wnioskodawcy, nie uwzględniając zarobków wskazanych w zaświadczeniu o wynagrodzeniu za okres od 11 września 1975 r. do 15 maja 1978 r., gdyż dokument ten nie spełniał wymogów formalnych – w tym brak było daty, a podmiot wydający nie był pracodawcą. Ponadto został on wystawiony na podstawie danych ze świadectwa pracy, które wskazuje kwotę wynagrodzenia jedynie za ostatni okres zatrudnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. S., ur. dnia (...), w dniu 20 stycznia 2014 r. złożył pierwszy wniosek o emeryturę. W wyniku jego rozpoznania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją zaliczkową z dnia 29 kwietnia 2014 r. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 28 lutego 2014 r., tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Ostateczna wysokość świadczenia została wnioskodawcy ustalona decyzją organu rentowego z dnia 19 listopada 2014 r. na kwotę 886,93 zł.

W dniu 21 kwietnia 2015 r. wnioskodawca wystąpił do organu rentowego z zapytaniem między innymi o to, na podstawie jakich dokumentów ustalono fakt zatrudnienia i wysokość zarobków w latach 1975-1978.

W odpowiedzi, pismem z dnia 21 maja 2015 r. organ rentowy wyjaśnił wnioskodawcy, iż okres jego zatrudnienia od 11 września 1975 r. do 15 maja 1978 r. został ustalony na podstawie świadectwa pracy z dnia 15 maja 1978 r. wystawionego przez (...) Zespół (...) w L., dołączonego do wniosku o rentę z dnia 16 października 1998 r. Świadczenie to wskazywało, że ostatnio wynagrodzenie wnioskodawcy wynosiło 2.800 zł plus premia uznaniowa 15 % wynagrodzenia. Jednocześnie ZUS poinformował, że z uwagi na nieprzedłożenie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za powyższy okres, do obliczenia podstawy wymiary emerytury przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia za ten okres.

W dniu 10 czerwca 2015 r. wnioskodawca ponownie zażądał od organu rentowego wyjaśnień odnośnie zarobków przyjętych za okresy od czerwca 1975 r. do końca maja 1975 r. oraz za okres od września 1975 do 15 maja 1978 r., dołączając ponownie między innymi kopię świadectwa pracy z dnia 15 maja 1978 r. wystawionego przez (...) Zespół (...) w L..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi ponownie wyjaśnił, że podawane przez wnioskodawcę okresy zatrudnienia w latach 1975-1978 uwzględnił na podstawie przedłożonych świadectw pracy, a zarobki osiągnięte w tych latach nie zostały należycie udokumentowane, w tym brak jest zapisów o zarobkach w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy.

W dniu 05 sierpnia 2015 r. A. S. złożył wniosek o przeliczenie świadczenia, do którego dołączył między innymi zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1975-1978, wystawione przez Archiwum przy (...) Związku (...) w L. (...). W zaświadczeniu wskazano, że wnioskodawca by zatrudniony w okresie od 11 września 1975 r. do 15 maja 1978 r. i w latach 1975-1978 osiągał wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 2.800 zł i premię uznaniową w wysokości 15 % od wynagrodzenia zasadniczego. Podano, że zaświadczenie zostało wystawione na podstawie kserokopii świadectwa pracy. Dokument nie został opatrzone datą jego sporządzenia.

Decyzją z dnia 02 września 2015 r. ZUS, rozpoznając powyższy wniosek, organ rentowy przeliczył wnioskodawcy emeryturę i wskazał, że za okres od 11 września 1975 r. do 15 maja 1978 r. przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w tych latach.

A. S. nie zaskarżył powyższej decyzji odwołaniem.

W dniu 13 października 2015 r. wnioskodawca wystąpił z ponownym wnioskiem o przeliczenie emerytury, załączając jedynie zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach za okres od 11 września 1975 r. do 15 maja 1978 r., wydane przez Archiwum przy (...) Związku (...) w L., opatrzone datą 16 września 2015 r. Zaświadczenie zawierało te same dane o kwotach osiągniętego wynagrodzenia w latach 1975-1978, co zaświadczenie przedłożone przez wnioskodawcę do

wniosku o ponowne przeliczenie emerytury z dnia 05 sierpnia 2015 r. We wniosku A. S. zakwestionował wysokość wynagrodzenia przyjętego przez ZUS za lata 1975-1978 i 2007-2008.

W wyniku rozpoznania powyższego wniosku, ZUS wydał decyzję odmawiającą ponownego przeliczenia emerytury, będącą przedmiotem niniejszej sprawy.

D o w ó d: akta emerytalne wnioskodawcy: wniosek z dn. 20.01.2014r. – k. 1, decyzja z dn. 29.04.2014 r. – k. 60, karta przebiegu zatrudnienia – k. 90, decyzja z dn. 19.11.2014r. – k. 92, pismo ZUS z dn. 21.05.2015r. – k. 110, pismo ubezpieczonego z dn. 10.06.2015r. – k. 121, pismo ZUS z dn. 01.07.2015r. – k. 125, wniosek z dn. 5.08.2015r. z załącznikami – k. 129-135, decyzja z dn. 02.09.2015r. – k. 138, wniosek z dn. 13.10.2015r. z załącznikami – k. 144-145, decyzja z dn. 06.11.2015r. – k. 146;

- pismo (...) w L. z dn. 09.03.2016r. z załącznikami – k. 11-14.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z treści tego przepisu wynika jednoznacznie, że ponowne ustalenie prawa do świadczeń - zarówno na wniosek osoby zainteresowanej jak i z urzędu - wymaga kumulatywnego spełnienia przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie, a mianowicie: 1) przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie nowych okoliczności, 2) nowe okoliczności istniały przed wydaniem decyzji, 3) nowe dowody zostały przedłożone lub nowe okoliczności zostały ujawnione po dniu uprawomocnienia się decyzji, 4) nowe dowody lub nowe okoliczności nie były znane organowi w dniu wydania decyzji, 5) nowe dowody lub nowe okoliczności faktyczne mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Instytucja ponownego rozpoznania uprawnień, wprowadzona powyższym przepisem, jest szczególnym trybem wzruszania prawomocnych decyzji w przedmiocie świadczeń emerytalno-rentowych. W sytuacji gdy po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej prawo do emerytury lub ustalającej jej wysokość, nie są spełnione przesłanki zastosowania tej instytucji, czyli m.in. nie przedstawiono nowych dowodów wpływających na prawo do świadczenia lub jego wysokość, to organ rentowy nie może wszcząć postępowania o ponowne ustalenie prawa do świadczeń.

W tym kontekście istotną dla rozstrzygnięcia sprawy kwestią było ustalenie, czy wniosek A. S. z dnia 13 października 2015 r. spełniał warunki, o których mowa w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, w szczególności, czy zostały wraz z nim przedłożone nowe dowody lub wskazano nowe okoliczności nieznanе dotąd organowi rentowego, które mogłyby wpływać na wysokość świadczenia. Organ rentowy stanął na stanowisku, że brak było podstaw do ponownego przeliczenia emerytury wnioskodawcy. Odwołujący żądał przeliczenia świadczenia w oparciu o zaświadczenie Rp-7 z dnia 16 września 2015 r.

Po przeanalizowaniu akt emerytalnych oraz dowodów z dokumentów zebranych w sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że zaskarżona decyzja odmowna oparta na normie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej nie narusza prawa.

Do nowego wniosku, rozpoznanego zaskarżoną decyzją, ubezpieczony nie przedłożył bowiem żadnych nowych dowodów ani też nie ujawnił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na wysokość emerytury. Przedłożył jedynie zaświadczenie z dnia 16 września 2015 r., wystawione przez (...) w L., które nie spełnia kryterium nowości w rozumieniu art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej. Wskazać bowiem należy, że dane istotne dla rozstrzygnięcia, a dotyczące wysokości wynagrodzenia za lata 1975-1978 r., za okres zatrudnienia od 11 września 1975 r. do 15 maja 1978 r., były już zawarte w zaświadczeniu tego podmiotu, przedłożonym wraz z poprzednim

wnioskiem o ponowne przeliczenie emerytury. Mimo braków formalnych tego pierwszego zaświadczenia, kwoty w nim wskazane były badane przez ZUS przy wydawaniu decyzji z dnia 02 września 2015 r., która nie została zaskarżona przez wnioskodawcę. Zatem samo opatrzenie datą i korekta formalnych błędów zaświadczenia Rp-7 przez (...) w L. nie powoduje, że nowe zaświadczenie stanowi nowy dowód w sprawie, który nadto miałby wpływ na ustalenie wysokości emerytury odwołującego.

Na marginesie należy też wskazać, że w zasadzie zaświadczenie to, wydane przez podmiot archiwizujący, zostało oparte na nieprecyzyjnych danych ze świadectwa pracy z dnia 15 maja 1978 r., w których wskazano jedynie ostatnio osiągnięte przez wnioskodawcę wynagrodzenie za pracę, bez sprecyzowania daty obowiązywania wskazanych warunków płacy. Tymczasem do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno – rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktyczne uzyskane przez zainteresowanego w danym okresie i należycie udokumentowane. Jego wysokość musi być niewątpliwa i bezwarunkowa i ściśle określona za kolejne okresy, a nie jedynie prawdopodobna. Wymaga to dowodów, z których wynika nie tylko obowiązująca stawka wynagrodzenia lub wysokość otrzymywanej kwoty, ale także okres za jaki stawka ta obowiązywała lub było pobierane dane wynagrodzenie. Wymogów takich z pewnością nie spełnia świadectwo pracy z dnia 15 maja 1978 r., będące podstawą druku Rp-7, na które powołuje się wnioskodawca.

Wnioskodawca nie wskazał też nowych okoliczności ani dowodów odnośnie jego dochodów za lata 2007-2008, ograniczając się do ich zakwestionowania, co jest niewystarczające w świetle art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej do ponownego ustalenia wysokości jego emerytury.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.

SSO Krzysztof Głowczyński